

האוהדים הקנאים

עלות כדורסלני מכבי תל-אביב למיגרש. לא פעם מחו אוהדיה של מכבי תל-אביב נגד השופטים, כשהם משליכים למיגרש שקיות

מסקה וחפצים מכל הבא ליד. הדברים הגיעו עד לידי כך שטל ברודי התחנן אל הקהל: „אתם יכולים לצנוק כמה שאתם רוצים, אבל רק אל תשליכו חפצים!“ גם המשקיף הצרפתי שחזה במישחק הזהיר, שאם הקהל לא יחדל להשליך חפצים למיגרש, יפסיקו

להשתמש בצופר שלי. את השופטים, ובמיוחד את הבריטי דייוויד טרנר אין גדי מסוגל לשכוח. „מה כבר אפשר לחשוב שהם?“ שואל את עצמו גדי. „אנטישמים? שונאי ישראל? אני חייב לפגוש את הטרנר הזה, הוא מבטיח. אם לא בביקורי הקרוב באירופה, אז בפעם אחרת. לא משנה לי אם הוא יהיה לבוש במדי שופט או יצפה במישחק כלשהו. אני מבטיח להתקרב אליו עם הצופר הגדול שלי ולצפור לו באוזן כמו שצריך! זה החלום שלי.“

פועל תל-אביב 24 שעות לפנינו. התקשרו למלון פאל, היכן שהם התארחו. רצינו לרמוז להם, שכשם שיש מאפיה איטלקית יש גם מאפיה יהודית. הצרה היא, שטילפנו קצת מאוחר והשניים כבר לא היו במלון. האמת היא, שלא עלה בדעתנו שהם ידפקו שתי קבוצות ישראליות בתוך 24 שעות. „אני בכלל לא מביין איזו מדינה זו, בכל מדינה מותר להשתמש בכי צופר כמו שלי. הרי אני לקחתי את הרעיון הזה כשהייתי בחו"ל. התבוסה היא לא

„בסוף ההלפתי את הכרטיס עם מישוה, וישבתי באחת השורות הראי שונות בצד. אני צופר כשהאיטלקים אינזים בכדור, או כשמעודדים את מכבי כשמכבי תוקפת אני לא מפעיל את הצופר. פר צפרתי וצפרתי, וראיתי שזה לא הולך. שני השופטים שהתנכלו למכבי נתנו לי חשק להתקרב אליהם ולצפור להם באוזן גיים. אבל עם הצופר הגדול והמקורי שלי, והרגשתי שהשופטים מעלים לי את לחצי הדם. כי אני לא סתם אוהד של מכבי, אני משוגע אחר הקבוצה. לא רק בכדורסל

אכזבה
גיים בוטרייט (15) נראה כשהוא מנסה לקלוט כדור חוזר מהסל. בוטרייט היווה את אחת האכזבות הגדולות של המישחק. מימינו נראה לו טיכר, שאיכזב אף הוא.

מי זרק תפוז?

שוטרים מסתערים על אוהדים כדי למצוא את האשמים שהשליכו תפוזים, שקיות מסקה וחפצים שונים על ריצפת הטק של היכל הספורט ביד אליהו. לא פעם הופסק המישחק בגלל התנהגותו

של הקהל. במהלך המישחק, כשנוכחו השוטרים כי האווירה ביצינים מתלהטת, התיישבו אחדים מהם ביצינים, כדי לתפוס את האוהדים בשעת מעשה. בתמונה ניתן לראות את אחד האוהדים כשהוא מנסה להסביר לשוטרים, כי לא הוא היה האיש שזרק.

כל-כך נוראה. הביזיון האמיתי הוא שלא נתנו לי לעורר את מכבי כמו שהייתי באמת צריך לעודד אותה. בתחילת המישחק ראיתי שהקהל קצת שקט, אפילו כש מכבי לא היתה בעמדת-פיגור רצינית. נדמה לי שהקהל נבהל מהמעמד שהוא ראה. אחרי הכל, מובילג'רג'י וארזה זכתה כבר חמש פעמים באליפות אירופה. גדי, איש-העסקים הצעיר, מתעתד לטוס עם מכבי תל-אביב לשני מישחקים בבלגיה, נגד הצ'כים והרוסים. „את הצופר הגדול, הוא מבטיח. אני לוקח אתי לבלגיה. קניתי אותו ב-900 לירות. מה שאני בטוח, זה שבבלגיה לא יאסרו עלי

אלא גם בכדורגל, ואפילו באופניים.“ גדי ורקשטל (25), נמוך-הקומה ובעל הבלורית, מגדיר את עצמו כ„מטורף ל-מכבי תל-אביב“. הצופר הפך סימלו. גדי, בעל חנות לחומרי-ניקוי בצפון תל-אביב, תלה דגל שחור על חנותו ביום השישי, למחרת המישחק. „ביום שישי, הוא מת וודה. לא בא לי לעבוד. אנשים ראו את הדגל השחור בחנות, וצחקו. הם לא מסוגלים להבין, שאני באמת באבל. איך אפשר להסביר את זה למי שלא מבין?!“ „לפני המישחק,“ זוכר גדי, „רצינו כמה אוהדים, לשוחח קצת עם השופטים שלא יתעללו בנו, כמו שהתעללו בשחקני ה-

ריעו לשידור הטלוויזיה באותו ערב. הת' ווכחנו קצת, והגענו להסכם שלפני המישחק אעשה ניסיון כדי לשמוע את השפעת הצפירות על השידור. אלכס השתכנע. הניסיון עלה יפה. „שימעון מזרחי צייד אותי בכרטיס-זיכרון להיכל. לקחתי את כל המערכת והתמ' קמתי. אחד הסדרנים, שהוא אוהד הפועל עד כמה שאני יודע, סילק אותי מהזירה ואמר לי לעלות ליציע. כאב לי הלב. ממש לא האמנתי שמישהו מסוגל לסלק אותי מההיכל. אני שהוצאתי כסף רב רק כדי לעודד את הקבוצה, בא מישוה ומסלק אותי?! ממש אכלתי את הלב.“

חושך בעיניים

תמונה זו יתור מכל תמונה אחרת, מסמלת את תחושתו של רלף קליין, מאמנה של מכבי תל-אביב, שחקניו איכזבוהו לאורך כל המישחק, מלבד הכושי אולטי פרי, שקלע 25 נקודות.